

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਇਕਾਹਠ

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ: ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਧਿਐਨ

Jeff Pippenger
2024-03-27

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਭ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁੱਟੇਰੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:14.

ਜੇਨਜ਼ ਪਿਛਲੀ ਆਇਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“ਜਦੋਂ ਅਮੇਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਮਾਪ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਭੀ ਅਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਅਧਰਮ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦਾ ਰਾਜ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਬਾਬਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਰਾਜਸੱਤਾ ਫ਼ਾਰਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਕਾਰਨ ਦੂਤ ਹਟ ਗਿਆ, ਤਦ ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਝਾੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

“ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣੀ ਸੀ? ਉਹ ਕਦੋਂ ਟੁੱਟਣੀ ਸੀ? ‘ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਮਾਪ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ।’ ਉਹ ਕੌਮ ਤਦ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਧਰਮਤਾ ਦਾ ਮਾਪ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੌਂਪੀ ਗਈ, ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ 11:14 ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ‘ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ।’ ਇਸ ਕੌਮ ਵੱਲ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੀ ਕੌਮ ਵਜੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਠ ਦੇ ਹਾਸੀਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

“ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ?—‘ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ।’ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੌਮ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਸਮਿਆਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।” A. T. Jones, *The Columbian Year and the Meaning of the Four Centuries*, 6.

ਜੇਨਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ “ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ” ... “ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਸਮਿਆਂ ਲਈ ਨਬੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।” ਮਿਲਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਲਾਓਚੀਕਿਆ ਅਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਹੁਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ” ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਐਪੀਫੇਨੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੋਲਿਊਸਿਡ ਰਾਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ 175 ਤੋਂ 164 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੋਲਿਊਸਿਡ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਖੰਡਨ ਤੋਂ ਉੱਭਰੇ ਸਨ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਤਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਐਪੀਫੇਨੀਜ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ 1843 ਦੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਇਕੋ-ਇੱਕ ਐਸੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉਹ ਉਥੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ

ਹੁਣ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੋਮ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ "ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ," ਇਹ ਸੰਦੇਹਯੋਗ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਰੋਮ ਹੀ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ। ਨੀਤੀ ਵਚਨ 28:14।

ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਦਰਸ਼ਨ" ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਨੀਤੀਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ, ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ" ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੌਦਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ "ਦਰਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ, ਹਬੱਕੁਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਦਰਸ਼ਨ" ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜਾਗਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਠੀਕਰਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਲਿਖ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੇਲੋਗਾ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਠਹਿਰਦਾ ਜਾਪੇ, ਤਦ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲਾਵੇਗਾ। ਹਬੱਕੁਕ 2:1-3.

ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ "reproved" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਉਹ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਚਲਾਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਏ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ 1843 ਦਾ ਅਗਵਾਈਕ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੁਚੀਸ਼ੀਲ ਸਨ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਏਪਿਫਨੇਸ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ—ਇਸ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਟ "ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਉਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੀ ਹੱਥ ਤੋਂ ਸੀ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਈ ਕਿ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹਬੱਕੁਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੌਤੀ ਦੀਆਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। "ਦਰਸ਼ਨ" ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਜੇਨਜ਼ ਠੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਦੋਂ" ਰੋਮ "ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੱਖ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਸਮਿਆਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" ਰੋਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਰਚਨਾ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਮਿਤ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਘਟੇਗਾ," ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸ਼ਾ

ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ ਜੋ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ (1989 ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ), ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ (ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ), ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ) ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉਭਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੋਲਹਵੀਂ ਆਯਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਮਹਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਚਾਰ ਭਾਗ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਉਭਰਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਲੇਖ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਚੇਖੁਚੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋ ਰਾਜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੋਲਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਯਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵੇਗਾ," ਅਰਥਾਤ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਉਸ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜਾ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਰੋਮ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਲਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੜ੍ਹਨਾ ਸੀ। ਸਤਰਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮ "ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕਰੇਗਾ।" ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ; ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ; ਫਿਰ ਉਹ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁਟੇਰੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਿੱਬਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣਗੀਆਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵੇਗਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਾ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੁੱਖ ਵੀ ਉਸੇ ਵੱਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਉਂ ਹੀ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ; ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।
ਦਾਨੀਏਲ 11:14-17.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਤਣਾ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਨਿਕਲਿਆ, ਜੋ ਦੱਖਣ ਵੱਲ, ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 8:9.

ਨੌਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਪਦ, ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਤੋਂ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇਗਾ। ਉਹ ਖੇਤਰ ਦੱਖਣ (ਮਿਸਰ), ਪੂਰਬ (ਸੀਰਿਆ, ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਦੇਸ਼ (ਯਹੂਦਾਹ) ਸਨ। ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਪਦਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਚਾਲੀਵੇਂ ਤੋਂ ਤੈਤਾਲੀਵੇਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਭਾਵੇਂ ਮਿਸਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਐਂਟੀਓਖਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਤਾਂ ਵੀ ਐਂਟੀਓਖਸ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਇਸ ਉਭਰਦੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਪੋਮਪੀ ਨੇ, ਈ. ਪੂ. 65 ਵਿੱਚ, ਐਂਟੀਓਖਸ ਏਸ਼ਿਆਟਿਕਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਵੰਜਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰੀਆ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਸੁਬਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਦ ਸੁਰੀਆ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।"

"ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੋਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਅਰਥਾਤ ਯਹੂਦੀਆਂ, ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਰਾਹੀਂ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 162 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤਦਾਪਿ, ਇਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਸਲ ਜਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 63 ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।"

"ਜਦੋਂ ਪੌਪੋ ਪੌਟਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਮਿਥ੍ਰਦਾਤੇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਤਾਜ ਲਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀ, ਹਿਰਕਾਨੁਸ ਅਤੇ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ, ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੌਪੋ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਅਨਿਆਇਕਤਾ ਨੂੰ ਭਾਂਪ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਆਪਣੀ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਛਿਤ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਟਾਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਨਿਆਂਯੋਗ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਦਿੱਸੇ ਤਿਵੇਂ ਨਿਪਟਾਵੇਗਾ। ਪੌਪੋ ਦੇ ਅਸਲ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣਿਆ, ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਉਸ ਤਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੌਪੋ ਉਸ ਭੱਜੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਉੱਤੇ ਪਸੰਦਾਨਤਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਧਨਰਾਸ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਪੌਪੋ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੁਕੜੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਗਾਬਿਨਿਯੁਸ ਨੂੰ ਧਨਰਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਪ-ਸੈਨਾਪਤੀ ਯਹੂਸਲਮ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।"

"ਪੋਮਪੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾ ਦੰਡ ਦੇ ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਣ ਲਈ, ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੇੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਸਮੂਹ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੂਚ ਕੀਤਾ। ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਦੇ ਪੱਖੀ ਉਸ ਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਹਿਰਕਾਨੁਸ ਦੇ ਪੱਖੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਿੱਛਲੇ, ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜਾਣ ਕਰਕੇ, ਪੋਮਪੀ ਨੂੰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਬਾਧ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਬੈਠੇ। ਇਸ ਉੱਪਰ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਹੱਟ ਗਏ, ਇਸ ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਪੋਮਪੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਦੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਇੱਕ ਚੀਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਥਾਂ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲੇਆਮ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਰਮਸਪਰਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੀ ਕਿ ਯਾਜਕ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿਵਯ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੱਥ

ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਮਾਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤਪਾਤੀ ਕੇਲਾਹਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਝ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਵਧ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।”

“ਜੁੱਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਕੇ, ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਕਈ ਨਗਰਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸੂਰੀਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ‘ਮਹਿਮਾਵੰਤ ਦੇਸ਼’ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ।

“ਆਯਤ 17. ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜਣੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਨਾ ਰਹੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਬਿਸ਼ਪ ਨਿਊਟਨ ਇਸ ਆਯਤ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਠ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਕਰੇਗਾ।’ ਆਯਤ 16 ਸਾਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੂਰੀਆ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੱਕ ਲੈ ਆਈ ਸੀ। ਰੋਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਕਦੂਨੀਆ ਅਤੇ ਥ੍ਰੇਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਿਸਰ ਹੀ ‘ਸਾਰੇ ਰਾਜ’ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਬਚਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਬਲਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–260.

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦਰਸਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ 30 ਅਤੇ 31 ਕਿਵੇਂ ਆਯਤਾਂ 40 ਅਤੇ 41 ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਯਤਾਂ 30 ਅਤੇ 31 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਉੱਭਰ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਉਖਾੜੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਇਸ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਮੂੰਹ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ... ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉੱਭਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਡਿੱਗ ਪਏ; ਅਰਥਾਤ ਉਸੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਮੂੰਹ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 7:8, 20।

ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਆਯਤ ਜਿੱਤ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਉਖਾੜਿਆ ਜਾਣਾ (ਜੋ ਹੇਰੂਲੀ, ਔਸਟ੍ਰੋਗੋਥਾਂ ਅਤੇ ਵੈਂਡਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ) ਜਿੱਤ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਤੈਤਾਲੀ ਆਯਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਉਖਾੜਿਆ ਜਾਣਾ ਤੀਹਵੀਂ ਅਤੇ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਆਯਤ 8. ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਉੱਠਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਉਖਾੜੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਇਸ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।”

“ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹਿਲਚਲ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ (ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਛੋਟਾ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਭਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਲੱਭ ਲਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰ ਲਏ; ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਧੱਕਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹੜਪਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ

ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਉਖਾੜੇ ਗਏ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਖਾੜੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗ ਹੇਰੂਲੀ, ਐਸਟ੍ਰੋਗੋਥ, ਅਤੇ ਵੈਂਡਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਖਾੜੇ ਇਸ ਲਈ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਧਰਮ-ਅਧਿਕਾਰਕਮ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ ਦੀ ਸਰਵੋਚਤਾ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ।”

“ਅਤੇ ‘ਇਸ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਸੀ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ,’ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਪਾਪਾਈ ਪਦਾਨੁਕ੍ਰਮ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਭੇਦਕ ਸਮਝ, ਕਪਟ-ਚਾਲਾਕੀ ਅਤੇ ਦੁਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਦਾ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੂੰਹ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਰੋਮ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਦਾਵਿਆਂ ਦਾ ਯੋਗ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ।”

Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132–134.

ਇਹ ਰੋਮ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਦਰਸ਼ਣੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦਰਸ਼ਣੀ ਨੂੰ। ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਭੌਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾਵਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਦੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਮੁੜ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦਰਸ਼ਣੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ? ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:3–6।

ਪਾਪਾਈ ਪਦਵੀ ਨੇ ਸਨ 538 ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸਿੰਹਾਸਨ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਜੋ ਛੇਵੇਂ ਪਦ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ “ਪਾਪਾਈ ਪਦਵੀ 538 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।” ਇਹ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗੌਣ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪੌਲੁਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ, ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪਦਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਰਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਣਾ ਕਿ ਰੋਮ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ-ਮੌਤ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ, ਹੋਰ ਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਰੋਮ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ “ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ।” ਰੋਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ “ਸਮਾਂ” ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਨੇ, ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮਹਾਨ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ‘ਜਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ; ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਣ ਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।’ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ, ਰਸੂਲ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।' 2 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:3, 4, 7. ਉਸ ਅਤਿ ਪ੍ਰਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਅੰਦਰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੀਆਂ।"

"ਹੌਲੇ-ਹੌਲੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਂਦੀ ਗਈ, 'ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ' ਆਪਣਾ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਨਿੰਦਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਲਗਭਗ ਅਗੋਚਰ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ-ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਅਨੁਰੂਪਤਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਭਿਆਨਕ ਜੁਲਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਰਹੀ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਜੁਲਮ ਠਹਿਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਹਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਤਾਂ ਦੀ ਨਿਮਰ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਠਾਠ-ਬਾਠ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪੋਲਿਸ ਦੇ ਨਾਮਮਾਤਰ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੇ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਵੜਿਆ। ਹੁਣ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਿਖਾਈ ਇਹ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਆਪ ਹੀ ਜੇਤੂ ਬਣ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਰਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।"

"ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਇਸ ਸਮਝੌਤਾਵਾਦੀ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸ 'ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ' ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਜੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ। ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇਕ ਅਦਵਿੱਤੀ ਕਲਾ-ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ—ਉਸ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਰਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।" The Great Controversy, 49, 50.